

det for gældssanering i forbindelse med konkurs få større praktisk betydning for f.eks. den ægtefælle eller samlever, der har kautioneret for skyldnerens gæld.

Konkursrådet finder endvidere, at skifterettens adgang til at anvende reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs bør udvides til at omfatte de tilfælde, hvor det relevante konkursbo måtte være sluttet i medfør af konkurslovens § 143, når dette findes forsvarligt.

Skifterettens afgørelse af, om der, uanset at konkursboet er afsluttet, bør indledes sag om gældssanering i forbindelse med konkurs, bør efter Konkursrådets opfattelse fortsat bero på skifterettens konkrete vurdering af den enkelte sag. De særlige hensyn til forsvarlig afvikling af konkursramte erhvervsvirksomheder, som bør være en betingelse for anvendelsen af nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, må efter Konkursrådets opfattelse indebære, at en sag om gældssanering efter dette særlige regelsæt ikke bør indledes, når der er gået blot nogen tid fra konkursboets afslutning, da det ellers vil være vanskeligt at fremskaffe nærmere oplysninger om virksomhedens drift mv.

I skifterettens afgørelse af, om der skal indledes sag om gældssanering, uanset at konkursboet er afsluttet, må det indgå som et væsentligt moment, om sagen kan oplyses forsvarligt. Dette vil have særlig betydning i de sager, hvor konkursboet er sluttet i medfør af konkurslovens § 143, idet der i disse sager som nævnt som hovedregel ikke har været foretaget de samme undersøgelser som i konkursboer, der sluttes med regnskab og udlodning. I dette tilfælde må skyldneren derfor under gældssaneringssagen efter bedste evne forsøge at sikre medhjælperen adgang til relevant materiale fra den konkursramte virksomhed. Medvirker skyldneren ikke hertil, bør det efter Konkursrådets opfattelse kunne føre til, at begæringen om gældssanering i forbindelse med konkurs afvises. I praksis vil de oplysninger, der eventuelt fremkommer fra de kendte fordringshavere, jf. ovenfor, dog formentlig kunne udgøre en væsentlig del af skifterettens vurderingsgrundlag.

Der henvises til betænkningen side 408 ff.

4.10.3.3.1. Skæringstidspunktet

Om skæringstidspunktet i en sag efter de nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, dvs. det tidspunkt, hvor en fordring skal være stiftet for at blive omfattet af en sag om gældssanering, bemærker Konkursrådet, at der efter gældende ret skelnes mellem den situation, hvor skyldneren er personligt under konkursbehandling (de nuværende regler om gældssa-

nering i konkurs i konkurslovens kapitel 29), og hvor skyldnerens håbløse gældsforpligtelse f.eks. beror på et selskabs konkurs (de nuværende regler om gældssanering i konkurslovens kapitel 25-28).

Efter den gældende § 199, stk. 1, i konkursloven omfatter en kendelse om almindelig gældssanering de fordringer, der er stiftet inden gældssaneringssagens indledning. Kendelse om gældssanering i konkurs omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jf. den gældende § 233 i konkursloven. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten i begge situationer bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

Konkursrådet finder, at denne afgrænsning af de omfattede fordringer er velbegrundet og bør overføres til de nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. I de tilfælde, hvor skyldneren ikke er personligt under konkurs, bør skæringstidspunktet efter Konkursrådets opfattelse være det samme, uanset om skyldneren meddeles gældssanering efter de almindelige regler eller efter de særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Det betyder, at en gældssaneringssag vil omfatte de fordringer, som er stiftet inden det tidspunkt, hvor skifteretten indleder gældssaneringssagen. Der bør dog som efter gældende ret være mulighed for at træffe bestemmelse om et tidligere skæringstidspunkt.

I de tilfælde, hvor skyldneren er under konkurs, bør reglen i den gældende § 233, 1. pkt., efter Konkursrådets opfattelse som udgangspunkt opretholdes. Det betyder, at en gældssanering i disse tilfælde som udgangspunkt omfatter fordringer, som er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, og at skifteretten, når særlige forhold foreligger, kan bestemme, at kendelsen om gældssanering kun skal omfatte fordringer, der er stiftet på et tidligere tidspunkt. Konkursrådet finder dog, at der i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs, hvor skifteretten indleder gældssaneringssagen efter, at konkursdekretet er afsagt i særlige tilfælde vil kunne være behov for at fastsætte skæringstidspunktet til det senere tidspunkt, hvor skifteretten indleder gældssaneringssagen, og foreslår, at skifteretten skal kunne fastsætte dette senere skæringstidspunkt, når særlige omstændigheder foreligger.

Der henvises til betænkningen side 410 ff.

4.10.3.3.2. Prækusivt proklama

Med hensyn til prækusivt proklama i sager om gældssanering i forbindelse med konkurs anfører Konkursrådet, at forslaget om at indføre regler om prækusivt proklama, der skal sikre, at skyldnerens